

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/19/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200271
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200271.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mgr. W. F., bytom F. X, Š., proti žalovanému (sťažovateľovi): Mesto Šaľa, stavebný úrad, so sídlom Námestie Sv. Trojice 7, Šaľa, zastúpeného JUDr. Borisom Štanglovičom, advokátom so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, o správnej žalobe opomenutého účastníka proti rozhodnutiu žalovaného č. 01996/2016/SU/00168 z 27. mája 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/8/2017-53 z 13. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Uznesením č. k. 15S/8/2017-53 z 13. novembra 2017 Krajský súd v Nitre podľa § 179 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) rozhodol, že žalovaný je povinný doručiť žalobcovi (ako opomenutému účastníkovi správneho konania) rozhodnutie č. 01996/2016/SU/00168 z 27. mája 2016 v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca mal byť účastníkom územného konania, v ktorom bolo žalovaným vydané rozhodnutie č. 01996/2016/SU/00168 z 27. mája 2016 o umiestnení stavby - Prístavba autoumyvárne k prevádzkovej budove čerpacej stanice EXTRABENZ súp. č. 1527 pre spoločnosť EXTRABENZ spol. s r.o., a ako účastníkovi tohto konania mu malo byť doručené predmetné územné rozhodnutie.

2. Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). V dôvodoch namietal, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal naplnenie ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), a to dotknutie na jeho vlastníckych alebo iných právach. Krajský súd legitímáciu žalobcu odvodil od účasti v iných konaniach podľa zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný

zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“), pričom tento zákon vymedzuje okruh účastníkov konaní inak ako stavebný zákon, podľa ktorého sa posudzuje účastníctvo žalobcu v územnom konaní.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalovaný v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani zákonné dôvody v zmysle § 440 SSP, pre ktoré by krajský súd v konaní mohol porušiť zákon a pre ktoré by malo byť napadnuté uznesenie zrušené. Tiež poukázal na to, že stavba autoumyvárne bola medzičasom dokončená a aktuálne je prevádzkovaná bez právoplatného kolaudačného rozhodnutia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

5. V prejednávanej veci žalobca podal žalobu opomenutého účastníka a namietal, že stavebný úrad (sťažovateľ) s ním nekonal v územnom konaní, hoci mu podľa jeho názoru patrilo postavenie účastníka konania. Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením rozhodol, že sťažovateľ je povinný doručiť žalobcovi územné rozhodnutie v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia, nakoľko dospel k záveru, že žalobca mal byť účastníkom územného konania.

6. Podľa ustanovenia § 179 ods. 1 SSP ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len "opomenutý účastník"), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

7. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

8. Podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

9. Podľa ustanovenia § 440 ods. 2 SSP dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

10. Podľa ustanovenia § 445 ods. 1 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

11. Podľa ustanovenia § 453 ods. 1 SSP kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti; to neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý kasačnou sťažnosťou nebol dotknutý.

12. Podľa ustanovenia § 445 ods. 2 SSP kasačný súd je viazaný sťažnostnými bodmi; to neplatí, ak napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom krajský súd nebol viazaný žalobnými bodmi. Na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s námietkami sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu nezistil žiaden dôvod pre vyhovie kasačnej sťažnosti a zrušenie uznesenia krajského súdu, ako to navrhuje sťažovateľ.

14. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nijako nešpecifikoval, z akých konkrétnych okolností v nadväznosti na relevantnú právnu úpravu usudzuje, že žalobca nepreukázal dotknutie na jeho vlastníckych alebo iných právach ako podmienku ustanovenú v § 34 ods. 2 stavebného zákona. Sťažovateľ tiež v kasačnej sťažnosti nesprávne uvádza, že krajský súd legitimáciu žalobcu odvodil od účastníctva v konaní podľa vodného zákona.

15. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že krajský súd v odôvodnení uznesenia pri citovaní právnej úpravy, na základe ktorej rozhodoval, okrem ustanovenia § 179 ods. 1 SSP poukázal na § 34 ods. 2 a § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona. Žiadne ustanovenie vodného zákona krajský súd ani necitoval, ani o neho neopieral svoj právny záver, ako to tvrdí sťažovateľ. V napadnutom uznesení krajský súd svoj názor, že žalobca mal byť účastníkom územného konania, odôvodnil aplikáciou ustanovení § 34 ods. 2 a § 139 ods. 2 písm. d) stavebného zákona a ustanovenia § 179 ods. 1 SSP. Preto je nedôvodná námietka sťažovateľa, že krajský súd legitimáciu žalobcu odvodil od účastníctva v konaní podľa vodného zákona.

16. Nakoľko sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol už žiadne ďalšie námietky, resp. uvedené námietky nijako bližšie nekonkretizoval, najvyšší súd nemá zákonnú možnosť skúmať správnosť a dôvodnosť rozhodnutia krajského súdu z komplexnejšieho a detailnejšieho pohľadu, nakoľko kasačný súd je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti a jej sťažnostnými bodmi (§ 453 SSP). Bolo pritom povinnosťou sťažovateľa kasačnú sťažnosť náležite odôvodniť (§ 445 ods. 1 písm. c) SSP, § 440 ods. 2 SSP). Nestačí v kasačnej sťažnosti len stroho konštatovať, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a že žalobca dotknutie na svojich právach nepreukázal.

17. Vo svetle námietok, ktoré sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené dospel k záveru, že vznesené námietky sťažovateľa neboli spôsobilé podporiť jeho záver o nesprávnom rozhodnutí krajského súdu, a preto najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

18. O trovách kasačného konania rozhodol podľa ustanovenia § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko sťažovateľ nebol v kasačnom konaní úspešný (a preto nebolo potrebné zaoberať sa splnením podmienok podľa § 168 SSP) a žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.